

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyed évre 1 „

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Tary Endre ügyvéd saját házában.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Tűzoltóság.

Már oly régóta folyamatban van Mindszenten a tűzoltóság szervezése, hogy szinte azt kell hiunünk, hogy már régen működik is.

Az 1885. évben vásárolta a község drága szívó-nyomó fecskendőjét két kisebb társaságában és azóta is gyarapította. Megtett tehát annyit, a mennyit szük anyagi körülményei közt tőle tűzbiztonság tekintetében elvárni lehetett.

Ugy tudjuk, hogy az időtől fogva mindig vajudik egy önkéntes tűzoltó egyesület megalakítása, de hát hiába semmiből semmi sem lesz, ha nincs senki a ki megcsinálja, nem lesz a tűzoltóság megalakítva soha. Pedig Mindszentben dusan feltalálható és bátran számiásba vehető ez elegendő emberi erő valamint a felszereléshez szükséges segéd-források.

Rideg közöny fogadta lapunk szerkesztőjének már az 1885—86. években az önkéntes tűzoltó egyesület megalakítása érdekében tett működését. Még akkor az előljáróság és megye a boldogult Stammer korszak bilincseibe verve jó üdvösnek csupán azt tekintette mi általuk kezdeményeztetett. Majd egyrészt a község képviselete akkor idegenkedett fecskendőit átengedni, valamely segélyt még szóba sem lehetett hozni, főszolgabíránk pedig ki mindenütt tetszeni akart azzal biztatott, hogy a megye majd csinál tűzrendészeti szabályzatot és akkor lesz helyén a tűzoltóság alakítása is. Végére kicsinyes ürügyek visszatartották az intéző egyéneket az eszme felkarolásától és bár a tűzoltó egyesület alapszabályai már voltak is a miniszternél, de egész kicsinyes okból visszaküldetvén többé föl nem küldettek.

A viszonyok azonban megváltoztak, néhány keserves tapasztalat bebizonyította, hogy hiába van a fényes és drága fecskendő, ha nem rendszeresen kezelik, ha a használatnál a szakértő kezek hiányának. Hiába akarja megtakarítani a község egy felállítandó tűzoltó egylettől a segélyt, ha az a fecskendőket átveszi és gondozza, mert rendszeres gondozás és használat után rendszeres kezelés mellett a tűzoltó készletek kezelése kevesebbe fog kerülni, mint azokra a község ma költ és mégis nem egyszer azon veszi észre magát, hogy egyik vagy másik fecskendője haszna vehetetlen.

Ma tehát már tanult a község, de tanult a főszolgabíró is, mert nem egyszer jönnek a felső rendeletek a tűzoltóság megalakítására vonatkozó utasításokkal. Megkell adni, hogy volt is már ez ügyben temérdek tanácskozás, de még tán ma is csak ott van, hogy az előbb már megkésztült alapszabályok elfogadtattak, de nyilván még illetékes helyére nem terjesztették fel, pedig már a tárgyalásnak rég az ideje. Hiába, ha az ember valamit akar azt azután igazán akarni és nem kell

sajnálni egy kis fáradságot, még akkor sem, ha nem fizetnek érte. Sajnos azonban, még ezt a felforgató eszmét a mi vármegyénk vagy községünk hivatalai nem ismerik.

Ez azonban csak maga a megalakulás kérdés, minthogy azonban módunkban áll ismerni a már főt jelzett régebbi megalakulás részleteit sőt magát az okot is a mi az egyet megalakulása végleg elmaradt. Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el némely dologra minden tűzoltóbarát figyelmét felkérni:

1. Ne csináljon senki és semmi féle körülmények között párt vagy személyes kérdést a tűzoltó ügyből. Igaz, hogy ebben a tekintetben nagyon furcsa ez a mi népünk, mert ha már arról van szó, hogy no most ebből vagy abból a kérdésből nem csinálunk pártkérdést, élire kell tehát állítani (csak példakép mondjuk) Wimmer Károly urat, a ki tudvalevőleg egy politikai pártnak elnöke.

No hát ilyen párt nélküliségnek néha megadja magát jobban mondvá felhagyja ültetni magát néha a publikum, de nem mindig.

2. Maga a tűzoltóság szervezete úgy tudjuk két irányu és pedig egy részben magának az egész társaságnak az ügyvezetése és másik részben a tűzoltó szakközögek ügyei vezetése. E két kérdés a szervezési szabályban együtt van megoldva.

Az ösztársaság mint egyesület vezetésére odaállitható bizvást, bárki a kinek csak jóakarata megvan az egyesület fejlesztése iránt, mert az után az egyesület úgy is az osztagok és főkép a működő tagok pontossága szervezettsége és működési kedve önként foyja azt fejleszteni.

Más kérdés azonban a működő tagok szervezete és azok vezetése. Ehhez már szakértelem kell, s ha szakértő nem lenne, akkor keresni kell aki ezen szakértelmet elsajátítani, megtanulni magának fáradságot vesz és arra is vállalkozik, hogy ismereteiben a többi működő tagokat betanítja. Ilyen vezetőt már azután keresni kell, és ez lesz a tűzoltóságnál a legnehezebb rész, reméljük azonban, hogy a főszolgabíró ur bölcsesége majd megtalálja a kisegítő pontot, de azért már is szeretnénk tudni, hogy mi van a tűzoltó egyesület alapszabályaival?

A munkások ügye.

V.

Igaz, hogy az esetre hahogy a kormány kellő időben a szükséges óvintézkedéseket megteszi, megtéteti az irányban, hogy a munkások ügye — ha arra szükség van — rendeztessék, nem kellett volna a „többi“ intéző köröknek egyebet tenni, mint végrehajtani a felülről jött rendeleteket, —

de a kormány úgy látszik, nem látta szükségét a sajtóban, a törvényhozás útján a ponyva irodalom, a munkás gyűlések alkalmával gátat vetni a munkáskérdés folytonos tárgyalásának s bár látta, olvasta, tudta mindenki, hogy a munkáskérdés felvettvén a világ irodalomban, onnan le sem került, sem a napi rendtől le nem vétetett, mégis „nem történt semmi!“

A többi „intéző körök“ pedig nem látták célszerűnek a munkás ügy kérdésé felvetni, a néán fenforgó csekély nézeteltéséseket kiegyenlített, folyt a munkásvezérek bujtogatása — addig? mig beállott a mai helyzet.

Kiküldött Csongrádvármegye közgyűléséből egy bizottságot a kérdés tanulmányozására — e bizottság járásának, kutatásának eredménye bizonyos tekintetben előre látható.

Nem fog a bizottság mást tapasztalni, mint a mit úgy is tudunk mindnyájan: vannak nagybirtokosok, nagybérlek, kisbérlek — végül a nagy kézimunkás osztály.

Nem fog a bizottság egyetlen egy ténny sem megállapítani a tekintetben, hogy e vidéken nagybirtokos, nagybérlek vagy a fent elsoroltak bármelyik szövetkezett volna a munkabér leszállítása tekintetében, avagy hogy abban állapodtak volna meg, hogy idegen vidékről hoznak munkást, ha az e vidékeik bizonyos engedményeket nem tesznek.

Kétségtelenül el fogja ismerni a bizottság, hogy minden eseléd e vidéken úgy s oly mérvben van fizetve, hogy megélhet s józan életmód mellett még takaríthat is.

Be fog bizonyulni — amit úgy is tud mindenki, — hogy úgy a részaratás, mint a napszám, a termés jósága, szilárdsága — a munkás kéz hiánya avagy fölöslege szerint alakul s mindig „szabad egyezkedés“ tárgyát képezte,

Nem volt tehát évtizedek óta semmi ok a munkásmozgalom megindítására, nem volt ok a hmvásárlhelyi zenebonára, nincs ok arra, hogy munkás népünk lázongjon, elégedetlenkedjék és szuronyos rendőrök avagy katonaság által szoríttassék a törvény, a tulajdon tiszteletére!

A munkáskérdés megoldása nehéz feladat. Miért? Mert tulajdonkép nem létezik, nincs jogalapja, nincs létjoga.

A lelkes, tudományosan képzett felekezeti lelkészek hivatottak elsősorban a hit-szónoklataik alkalmával felhívni ájtatos híveik figyelmét a 10 parancsolat szent szavaival a tanítók az iskolákban kell, hogy a munkászeretet, a megelégedettség, az egyszerű élet lélek nemesítő elveit oltásák a gyermekek szívébe, lelkébe, a járási tisztviselők, a városok fejei, a községek előljárói, a társas összejövetelek vezetői, az egyesületek elnökei s választmányi tagjai, kell hogy minden alkalommal tőlük telhetőleg felvilágosítsák, oktassák a hatáskörükben előforduló

minden egyes munkáskérdés alkalmával az illető elégedetlenkedőket arra: **mi a jog? mi a törvény?** *mi a társadalmi rend követelménye?* világítsák meg az áltanokat hirdető *alávaló, rosszra vezető ámitgatás* káros következményei felől az illetőket.

Végül iparkodjék a kormány szigorú rendszabályok, törvények avagy rendeletek útján elejét venni a tévtanoknak szóval és írásban terjesztésének. Szorítsa meg a gyülekezési jogot, alkalmazza szigorú törvényt a sajtó avagy ponyvairodalom útján elkövetett minden lázítás avagy áltan hirdetési tárgyában s rendelje el, hogy *minden munkás sérelem — ha jogos — azonnal orvosoltassék* s az illető avagy — ha birtokos, vagy hérlő — **szigorúan fenytessenek**, de viszont ép oly **szigorral fenytessenek** a *jogtalan izgatók, az alap nélkül elégedetlen körök!*

Önsullyal nehezedik az idők keze reánk **általában**, de nem szabad csüggednünk, rég megírta nagy költőnk: „hass, alkoss, gyarapíts s a Haza fényre derül“ — szeretjük hazánkat, dolgozzunk, fáradjunk, gyarapítsunk tehát, sorsunk így elviselhetővé lesz, sőt javulhat s ez által *Hazánk jövőjét is biztosítjuk*, ne engedjük, hogy a külföld rossz és káros eszméi itt lábrakapva: *lerontsa Hazánkat és fennállása 1000 ed éves jubileuma idején!*

Egy kör közgyűlése.

Lapunk múlt számának ujdonsági rovatában jeleztük, hogy az „*Iparos és Kereskedők Köre*“ május hó 27-ikén tartja évi rendes közgyűlést

Jeleztük azt is, hogy az ez évi gyűlés elterőleg a múlt éviéktől zajosnak ígérkezik. tekintve azon körülményt, hogy két párt áll egymással szemben.

Nem akarunk a pártoskodás minden részleteire kiterjeszkedni, csupán csak azon egy megjegyzésre szorítokozunk, hogy e társadalmi kör tagjai között a szakadást éppen egy olyan ügy okozta, mely e kör alapszabályai szerint kell, hogy onnan teljesen ki legyen zárva: *a politika.*

Ösmeretes dolog, hogy a községi választások alkalmával az itteni kormánypart — ha ugyan van itt ilyen *párt* — a választásokba nem folyt bele. Annál nagyobb vehemenciával lépett ki a küzdőterre egymás ellen a két 48 as a régi 48-asok és a Kóbi frakció. Megtörtént azonban az — és ez dicséretükre válik — hogy egyik rész sem helyezkedett a rideg párt álláspontra és így az egyik rész az iparos kör elnökét és még néhány tagját e körnek, míg a másik rész az alelnököt s a kör másik néhány tagját vette jelöltjeinek a sorába: a községi képviselői állásokra.

A szakadás története röviden ez.

Nem volt azonban helyes, hogy a községi választások után egy töredéke a körnek azt tűzte ki célul, hogy most már az alelnököt ki kell a körből kuszóbolni s e céluk elérésére, bizony nem igen választották meg a helyes esz-közöket. A kör nagy gyűlése azonban elégtételt szolgáltatott az alelnöknek akkor, midőn nem csak, hogy öt szavazatának $\frac{9}{10}$ -de többségével újra alelnökül választotta, de ellenfeleit majdnem teljes számmal még a választmány és egyéb tisztai állásokból is nagy többséggel kibuk-tatta.

A nagy gyűlést megelőzőleg mindkét párt előértekezetet tartott és megállapítván a teendőket, valamint a jelöléseket egyformán remélték a győzelmet. Természetes, hogy egyiknek csatlakozni kellett.

A gyűlés lefolyásáról következő értesítést vettük:

A tagok szép számmal összejövéen constalták a határozatképességét és így az elnök Wimmer Károly a gyűlést megnyitotta.

Vitos János a kör jegyzője felolvasta az általa szépen megszerkeztett és teljesen kimerítő évi jelentést, melyből meggyőződhetek a tagok arról, hogy azok kik a kört az elmúlt ciklusban vezették, mennyiben feleltek meg a reá bizottaknak. A közgyűlés köszönetet szavazott Ft. Keller Lajos plebánus urnak a Jókai ünnepély sikeréhez való szives hozzájárulásáért.

Szamadások felolvastattak, kifogást ellene senki nem emelvén, elnök úgy a maga, mint az egész tisztviselői kar nevében lemond és kéri az új választás megejtése előtt a közgyűlést a megalakulásra.

Diamant Manó alelnök kifejtvéen röviden a megalakulás szükségességét, megköszömvén az eddig benne helyezett bizalmat, a maga részéről is be-jelenti lemondását.

A kitett iven a megszabott 10 perc alatt új 3 évre beiratkozott 52 rendes és 11 pártoló tag. Mint értesülünk azonban, gyűlés óta igen sokan kérték már, hogy a tagok sorába felvé-tesse nek.

Elnök a kört megalakultnak nyilvánította ki, egyben felhívja a közgyűlést, hogy a választások vezetésére korelnököt és bizalmi férfiakat válasszon.

Korelnökké megválasztott: Gelsy Péter. Bizalmi férfiakká Mészáros Lajos, Pályi Gyula és Pap Pál Pál.

Elnökül egyhangulag Wimmer Károly, alelnökül Diamant Manó lett nagy többséggel megválasztva. A beadott 53 szavazatból kapott Balázs Lajos 6 szavazatot, 6 szavazat szerte oszlott, Diamant 41 szavazatot.

Majdnem ez a szavazat arány maradt meg a többi tagok választásánál is. Így Baksai Illés lett Keresztes Áron helyett egyhangulag pénztárnoknak, Hegyesi Illés könyvtárnok helyett ki ez állásra nem refilektált Elekes József, Gondnoknak Zántó József megválasztva.

A választmány tagjául megválasztottak: Pályi Gyula, Mészáros Lajos, Pap Pál Pál, Danicska József, Robicsék Soma, Korom Lajos, Lantos Lajos, Kruzslitz István, Farakas István, Falábu Imre Balázs Lajos és Keresztes Aron.

Korelnök lemondván, Wimmer Károly elnök kihirdeti a választás eredményét. Egyben azonban kijelenti, hogy tekintve azon körülményt, hogy nincs meg a kör tagjai között a kellő béke, megválasztását nem fogadja el.

Diamant Manó alelnök fe szövalalásában azon reménynek ad kifejezést, hogy sikerülni fog az ellentéteket kiegyenliteni és a maga részéről most már kijelenti, hogy ő ellenfeleinek, a kör érdekét tartva szem előtt — szivesen nyújtja jobbát a békülésre, kéri tehát az elnököt úgy a maga, mint a közgyűlés nevében, hogy eddig tanusított szives támogatását a körtől ne vonja meg és fogadja el az elnökséget.

Wimmer Károly azon reményben, hogy a

TÁRCZA

Egy szomszéd királyság.

A „Mindszenti Lap“ eredeti tárcája.

Megbocsásson Tekintetes szerkesztő ur, hogy e rovat alatt, hol szívügyekről, a boldog szerelem verőfényes epizodjairól, a boldogtalan szerelem fájdalmairól. A házaselet örömei és veszélyeiről, vagy mit tudom én még mi minden kellemes és kellemetlen eseményekről szoktak szellemessen, játszi könnyedséggel írni, most én egy kissé komolyabb dolgot nagyon kevés „*játszi könnyedséggel*“ és még kevésbbé „*szellemesen*“ akarok megírni.

Annál inkább számítok szerkesztő ur bo-czánatára, mert hisz' *ebben is* Ő a főbűnös. Miért nincs b. lapjában egy olyan rovat, mely alatt tért engedne a hét országos eseményi-nek? E rovat címe lehetne p. o. akár „*Világ-folyása*“ is, vagy akár mi egyéb, csak hogy ne lennék kényszerülve, híján minden „*játszi könnyedségnek*“ „*Tárcát*“ írni, akkor midőn egész komolyan óhajtok beszélni a szomszéd Szerb királyság történetéről.

No de — „*A mi késik nem mulik.*“ Tér-jünk a dologra!

Megszokott még a legbátrabb ember is egy kicsit ijedni, még akkor is, ha háza bizto-

sítva van, a mint a magunkét hiszem — ha vá-ratlanul egyszerre csak azt látja, hogy a szom-széd háza kigyuladt. Biz az aztán csak, vagy a szél irányától, vagy pedig a tűzoltóság ügyes-ség és erejétől függ, hogy valjon a mi házunk fedelére nem csap e át a láng?

A kis Szerbiában a hamu alatt régen lap-pangó szikra lángra gyulni készül. Ezt észre-véve nem tagadhatjuk, hogy bizony egy kissé megdöbentünk, mert tudjuk az irányt, a mely oldalról a szél fu. Nem ösmerjük azonban a tűz-oltóság erejét. Nagyon nem bizhat az erejében, vagy a veszedelmet tartják talán túl nagy-nak, de annyi tény, hogy már is a szomszédba sza-ladtak hozzánk — segítségért.

Furcsa ország ez a kis Szerbia. Oly külö-nös idegenszerű, meglepő dolgok történnek ott mindig, mintha nem is a művelt Európában az osztrák-magyar birodalom tőszomszédságában di-szelegne, hanem valahol messze, a távol Ara-biának forró síkságain állanának sátrai. Fejede-lem gyilkosságok, detronizálás, államcsiny és forradalmak, éppen nem tartoznak a ritkaságok közé. Hogy ez mindig így volt a multban és hogy nagy részben így van a jelenben is, nem kis része van benne a mi kedves jóbarátunknak a . . . muszkanak.

Hogy előbb mondottakat bebizonyítsam és hogy Szerbország napi eseményére rátérhessek

— annak 50–60 évi történetére kell vissza pil-lantást vetnem.

A hős Csernyi (feketé) Kara György — a jelenlegi tronkövetelő Karagyorgyevics her-cegeknek őse — oroszva történet meggyilkol-tása után Obrenovics Milos lett fejedelmül megválasztva, mely ellen úgy az 1835 ik mint a 39-ik évban véres forradalmak dühöngtek, míg végre fia: Milán javára a tronról lemondván, Mihályal kisebb fiával kénytelen volt az orszá-got elhagyni.

Milán uralkodásának rövid napjait sem lehetett rózsásáknak nevezni, de azért halála után a török porta öcsesét Mihályt — akkori jogainak alapján — Szerbia fejedelmének ne-vezte ki.

E fejedelmet szintén a forradalmak kény-szerítették a menekülésre.

A 80 éves Obrenovics Milos lett aztán a szerb nép választott fejedelme. Az 1860-ban bekövetkezett halála után, fia: mint III. Mihály lett a fejedelem. Noha e fejedelem szabadította fel Szerbiát a török járom alul és számtalan csatákban hőiesen harcolt a török ellen a szerb szabadságért, mégis már 1868-ban a toposideri parkban oroszva megöletett.

A szerb nép zöme elkeseredéssel telten, lesujtva látta Szerbia megteremtőjének Mihály fejedelmnek meggyilkoltatását. A nép hálaér-zete, kiürthatlan szeretete, mely soha sem képes

béke teljesen helyre fog állani elfogadta, az elnökséget.

Még néhány felszólalás után elnök a gyűlést 1/2 7 óra este berekesztette.

UJDONSÁGOK.

— **A bizottságok.** Régi megszokott hibája az Mindszent község képviselőtestületének, hogy minden fontos vagy kevésbé fontos ügyek elintézésére bizottságokat szokott kiküldeni. Még sokkal nagyobb hibája azonban a kiküldött bizottságoknak az, hogy a kiküldetéseket elfogadják ugyan, de az elvállalt köteleességeket nem igen sietnek teljesíteni. Számtalan bizottságok voltak már kiküldve egy és ugyanazon ügyben is, de még csak meg sem kísérelte egyik sem az ügyet elintézni, vagy csak tárgyalni is. Ez alkalommal csak a múlt közgyűlés által kiküldött azon egy bizottságról akarunk szólni melynek sűrűsége köteleességévé tétetett az, hogy az „Uj-világ“ kerthelyiségében lévő épületeknek a község által történendő megvétele ügyében lépjen érintkezésbe azok tulajdonosnőjével özv. Vereb Jánosnéval. Az épületeket becsültesse fel és egyáltalán e kerthelyiség jövőbeni értékesítése tárgyában javaslatot terjesszen a közgyűlés elé. Hogy mennyire sűrűsnek tartotta ez ügyet maga a képviselőtestület is, bizonyítja azon körülmény, hogy e bizottság működésének befejeztével rendkívüli közgyűlés egybehívása lett el határozva. Október elsőjével az „Uj világ“ bérlete lejár és ma még ez ügyben a „bizottság“ kiküldésénél nem tartunk tovább, pedig a községi jövedelem egyik alapját képező fekvőség hasznosításáról van szó. No de minek itt valami nagyon a jövedelem? A mennyi pénz kell azt majd megfizetik a polgárok önként, ha nem, hát itt van Nemesies ur!

— **A mindszei szolgáló hívatat,** mint értesülünk, hát csakugyan át fog helyeztetni Szentesre. Mi a magunk részéről a belügyminiszterium ezen intézkedését községünkre nézve sérelmesnek találjuk, de sőt megvagyunk arról győződve, hogy helyes információ hiánya szülte ezen határozatot. Nem volna időszerű és szükséges, ha Mindszent község vezérférfiai mag-

galmat inditanának arra, hogy a szolgáló hívatat itt meghagyassék?

— **Községi közgyűlés.** Községi képviselőtestületünk f. hó 7-én tartja e havi rendes közgyűlését. E hírünkkel kapcsolatosan tudomására hozzuk — azoknak kik ezt nem tudják, hogy minden ilyen közgyűlés nyilvános. Bárki nek ott megjelenni, a gyűlést végig hallgatni joga van. Valóban nem ártana, ha Mindszent község polgárai jobban érdeklődnének a község ügyei iránt és minden gyűlésen néhányan megjelennének, így közvetlenül meggyőződnének arról, hogy melyik képviselő, miként teljesíti kötelességét, melyik az, ki egyáltalán meg sem szokott jelenni. Nagy hasznát vehetné a polgárság e tapasztalatainak választások esetén.

— **A toronyóra.** Ögróf Pallavicinyi Sándor ur Önéltósága, a mindszei róm. kath. egyház kegyura, a templomot saját költségén — költséget nem kímélve — teljesen renováltatta. Hisszük, hogy ha Mindszent község polgárai egyrészt, megköszönvén e kegyurnak áldozatkész gondoskodását, másrészt kérvényt intézne Önéltóságához a toronyórának kijavítása tárgyában, ez nem maradna eredmény nélkül. A község óriási terhekkel küzdve, minden nagyobb kiadásra ez alkalommal képtelen, mert máskülönben azt ajánlanánk, hogy megszüntetve e nem éppen diszinkre való állapotot, a község maga csináltassa azt meg. Ez a válaszuk azoknak, kik bennünket már többször felkértek, hogy a toronyóra ügyében tegyünk valamit.

— **Jégkár és adóleengedés.** Községünk előjárósága igen helyesen dobszóval — valamint mai napon a szokásos publikációval tudomására hozta a lakosságnak azt, hogy azok, kiknek vétésében, vagy szőlőjében a jég kárt tett, adóleengedésre tarthatnak igényt. Sajnos, tudjuk, hogy a múlt heti jégeső olyan óriási károkat tett határunkban, hogy több helyütt a gabonákat lekellett kaszálni. Így tehát a magunk részéről is felhívjuk az érdekeltek figyelmét arra, hogy jégkárukat az előjáróságnál jelentsék be, nehogy a „nincs“-ért még ráadásul adót is fizessen.

— **Az ártézi kut.** Ha jól tudjuk van a képviselőtestület által hozott oly határozat, hogy az ártézi kut medencéje „késztessék el

mielőbb! ? Nyár előtt vagyunk, nemesak a tűzveszély szokott ilyenkor nagyobbodni, de munkabérek is emelkedni, — de meg a hónapok óta kifolyó nagy vízmennyiség is aláássa a kut mellett a talajt. E körülmények egyike sem javítja a medence elkészítésének további halasztását. Munkára föl tehát tisztelt bizottság, tisztelt Elöljáróság!

— **Lámpások.** Volt világítás, bialt „apánk Kossuth Lajos“ temetése napján. Az ártézi kútnál, a dobogóknál sötét estéken felgyújtani a lámpákat tanácsos volna.

— **A csongrádvármegyei állapotok.** Sima Ferenc a „tápi“ kerület országgyűlési képviselője, min a „Szentesi Lap“ szerkesztője állott május 31-én a budapesti esküdtsték előtt. Kozma Sándor főügyész inoitott pert Sima ellen, mert a tulajdonát képező lapban erősen támadta Zsilinszky Mihály volt főispánt, Stammer Sándor volt alispánt és a csongrádvármegyei közigazgatási bizottságot. A cikkek 1891-ben jelentek meg; az egyik címe „Nemes itélkezők“ — a másiké „ki a büntakarók teje.“ Az ügyesség két rendbeli nyilvános rágalmas és becsületsértés címén emelt vádat. A vád és következményei alól felmentetett Sima Ferenc és pedig a rágalmas vádját illetőleg 9 szóval 3 ellen — a becsületsértés tekintetében 8 szóval 4 ellen.

— **Kormányválság** Hetek óta tartotta izgatottságában az egész országot az egyházpolitikai kérdések mikénti eldőlése. A kötelező polgári házassági törvényt a főrendiház nem fogadta el tárgyalás alapjául, a képviselőház újól tárgyalás alá vette, s ismét óriási többséggel tette magáévá s tette át újól a főrendiházhoz.

Mielőtt azonban ott napirendre illetve tárgyalásra kitűzték volna e törvényjavaslatot, szükségét látta a kormány illetve miniszterium, hogy kellő biztosítékot szerezzen — törvényjavaslat elfogadtatása mellett.

E biztosíték az örökös főrendi méltóságra kinevezettek számának gyarapítása, néhány báró és gróf kinevezés s az által lett volna lehetséges, ha a „korona“ a törvényjavaslat mellett foglalt volna állást.

A „korona“ nem adta beleegyezését egyikehez sem a jelzett kiztosítékoknak s miután a

magát megtagadni — nem akart az Obrenovics családhoz hűtlen lenni, — (lehet azért is, mert ezek alatt legjobban tudtak rakoncátlanokdni) és annak egyetlen élő tagját a 14 éves Milánt választották meg fejedelemül.

Regenség uralkodott a fiatal fejedelem nagykorúságáig. Az 1878. orosz-török háborút követő berlini kongresszus Szerbiát teljesen független fejedelemségnek nyilvánította ki és Milán felvette a „fenség“ címet.

Milánál kezdődik Szerbia jelen korának története.

Az a bizonyos muszka kéz, de még inkább a finom csengésű rubelek a szerbek között mindig fenn birták tartani tekintélyüket. Ott, hol a rubelek nem használtak sikert értek el a pánszláv agitációk — a minden szláv fajt egyesíteni szándékolt nagy Szláv birodalom eszmájével.

Ez eszme uralma alatt állott Kacsó Ná-tália, a gyönyörű szép szerb fejedelemné, ki férjével a fejedelemmel — ki inkább mindig osztrák magyar pártinak mutatta magát — nem egyszer jött ellenkezésbe. A muszka párt feje Szerbiában a királyné lett és megindult a fondorlatok árja a muszka befolyás mellett, maga a fejedelmi férj ellen is. A királyi pár regényének első fejezete itt kezdődik. A második fejezethez — a rozsz nyelvek azt mondják — Milán király csapodársága szolgáltatotta az anyagot.

A pánszláv áramlat tetőpontját Szerbiában akkor érte el, mikor birvdalmunk Bozsniaát ocupálta. A bosnyák agitátorok, mind szerbiába menekültek, hol működésüknek tág teret engedtek sőt azokat segítették. A cél az volt, hogy befolyásunkat a balkán félszigeten teljesen lehetetlené tegyék. Milán erélyes beavatkozásának sikerült e pártot megtörni, miért is elismerésül monáchiánk beleegyezett Szerbiának királyságá való proklamálásába.

Még igen sokszor kellett I. Milán királynak a pánszláv párt ellen küzdeni, s nem egy forradalmat leverni, sőt nejtől elválni még végre is, hogy a trónt fiának megmenthesse a népnek új alkotmányt adott és trónjáról a fia javára lemondott.

Elődjei sorsát tehát ő sem kerülhette ki. A gondos atya azonban még Páris vigzájában sem tévesztette szem elől fia sorsát és mikor látta, hogy gyámjai a regenség működése veszélyeztetik ugy Szerbia mint fia jövőjét — megteremtett az állam csiny, mely a regenséget elcsapta és a kis királyt nagykorusította.

A szív mély érzelm — a szeretet lángja erősebb a politikánál. A királyi pár kibékült, hogy együtt támogassák szeretett gyermeküket.

A muszka kéz nem nyugodott. A radikális párt tagjai összeesküdtek Sándor király ellen és Karagyorgyevics herceget akarták a trónra juttatni. Az éber Milán nyomára jött az össze-

esküvesnek, s bár Szerbiában tartozkodnia nem volna szabad, váratlanul megjelent Belgrádban. Az elmúlt napokban történt házkutatások bizonyították, hogy muszka biztatása folytán minden el volt arra készülve, hogy Sándor királyt egy hajóra csalva — elfogják és trón vesztetnek nyilvánítsák.

Számos összeesküvőt elfogtak számosabban külföldre menekültek és a radikális párt most már nyíltan kelt ki Milán, sőt a király ellen is. Sándor király atyát nevezte ki a hadseregek főparancsnokául, de azért a polgár háború kitörését minden percben várni lehetett.

A Szerb kormány egy tagja — mint a napi lapok írják a múlt hét folyamán Bécsben volt Kálnoky külügyminiszternél segílyt kérni egy esetleges forradalom esetén.

Sándor király elkövette a napokban rövid uralkodása alatt a második államesínyt — eltörölvén az apja által a népnek adott alkotmányt.

A hadsereg — mely hű az Obrenovics dinasztiahoz — töltött fegyverrel — szuronyt szegezve őrzi Szerbia belbékéjét. Adja a népek Istene, hogy ez sikerüljön.

Farsa kis ország ez a Szerbia. Oly különös idegenszerű meglepő dolgok történnék ott mindig — mintha nem is a művelt Európában, hanem valahol messze, a távol Arabiának forró síkságain állának sátrai.

Gimery.

miniszterium a törvényjavaslaton a kívánt módosításokat nem tette, sem a szabadelvű s óriási többséggel elfogadott törvényjavaslaton változtatni nem akart — dr. Wekerle miniszterelnök az összes miniszterek nevében beadta lemondását, a király elfogadta a lemondást, s most a horvát bán grf. Khuen — Héderváry biztatott meg új miniszterium alakításával. Miként fog a miniszterium megalakulni, — kikből, — minő programmal? Ki tudná!

Nemcsak a miniszterium tagjainak névsorából, hanem attól is függ az ország sorsa, mit tesz a „Szabadelvű párt“!

Ha a szabadelvű párt nagyobb része nem támogatja az alakulóban levő kormányt úgy nemcsak új választások lesznek fogamatba ven-
dők az egész országban, de a kormányválságot — ne adja Isten — nagy rázkódtatások köv-
tendik.

Hisszük, reméljük, hogy megfogják találni az arany közép utat az intézők — hisszük reméljük, hogy nem a perenyi hatalmi vágy, s muló dicsőség — hanem valódi hazaszeretet, fogják vezérelni az irányadó köröket, vezérfr-
fiakat elhatározásaikban, terveikben s ezek meg-
valósításában, Magyarország 1000 éves fennál-
lásának jubileuma előtt s alatt, nem lesz káros hatá-
sú, kiszámíthatlan le olyású rázkódtatások-
nak kitéve. Ugy legyen!

IRODALOM.

„Nemzeti Ujság“ Mint nekünk Budapestről leve-
lezőnk írja, június 17-én a fővárosban új politikai napilap
indul meg, mely iránt méltán mutatkozik már most is a
legnagyobb érdeklődés. Kétséget nem szenved, hogy ez az
új lap, melynek címe „Nemzeti Ujság“ lesz, mindjárt

kezdetől fogva a legelső helyek egyikét foglalja majd el a
hazai sajtóban. Erre nézve elegendő garanciát nyújt a lap
munkatársainak igazán fényes névsora. A lap felelős szer-
kesztője Günther Antal dr., helyettes szerkesztője
pedig Szeredai Leo lesz, a kiket munkájukban
a kipróbált kitünő ájságíróknak egy egész gárdája támo-
gat. A lap vezércikkirői közt vannak: Apponyi
Albert gróf, Horánszky Nándor, Kovács Albert, Hódossy
Imre, Bartha Miklós, Bolgár Ferenc, Benedek Elek, Hock
János, Acsády Ignác dr., szóval a lap igazán megérdemli,
hogy érdeklődéssel várja minden újságolvasó a „Nemzeti
Ujság“ különösen nagy súlyt fog fektetni a vidék életére
a vidék ügyes-bajos dolgaira, melyekkel fővárosi lapjár-
sunk bizony-bizony nem sokat foglalkoztak eddig. Mindjárt
az első számba a „Nemzeti Ujság“ oly regény közlését
kezdi meg mely kétségtelenül a legnagyobb szenzációt
fogja kelteni országszerte. A mellett a „Nemzeti Ujság“
egyike lesz a legolcsóbb napilapoknak, a mennyiben ára:
egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr,
egy hónapra 1 frt 2) kr. Szerkesztősége az Andriusy-ut és
Petőfi-utca sarkán (Petőfi-utca 16. sz. a'att) lesz. kiadóhiva-
tala pedig Nagymező-utca 25. sz. alatt. A most belépő elő-
fizetők június 17-ikétől július elsejéig ingyen kapják a
„Nemzeti Ujság“-ot.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

Sövényháza község Elöljáróságától.

1113 kh.
1893.

Árverési hirdetmény.

Sövényháza község előjárósága ezen-
nel közhírré teszi, miszerint Sövényháza
község határában kijelölt szabad kikötők
és annak mentén megjelölt rakhelyek hasz-

nálatáért szedhető díjak díj-szedési jogát
1894. július 1-től három egymás után kö-
vetkező évre haszonbérbe kiadja.

Árverési határidő 1894. június hó
15-én delelőtt 9 óra.

Az árverés színhelye Sövényháza köz-
ség-háza.

Árvereztetni fognak:

1. A Tisza jobb partján a mindsze-
nti révnél;

2. a Tisza bal partján a mindsze-
nti hajóállomásnál kijelölt szabad kikötő díj-
sedési joga együttesen;

3. a Tisza folyó jobb partján Anyás-
nál kijelölt szabad kikötő díjszedési joga
külön;

4. a Tisza jobb partján Algyő alatt az
ugynevezett malomtelelőnél és

5. ugyancsak Algyő alatt a Tisza bal-
partján a kompjáró és vashíd között kije-
lölt szabad kikötő díjszedési joga szintén
együttesen fognak kiadni.

Az árverezők 10 frt bánatpénzt tartoz-
nak az árverés megkezdése előtt árverező
kezébe letenni.

Az árverési feltételek Sövényháza köz-
ség jegyzői irodájában az árverés napjáig
a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sövényháza, 1894. május 25.

Piti István,
jegyző.

Csikós János,
bíró

„NEMZETI UJSÁG“

cím alatt június 17-ikén Budapesten új politikai napilap indul meg, mely mint a nemzeti párt hivatalos lapja, őszinte szó-
kimondással harcolni fog a jelenlegi kormányrendszer ellen és becsületesen fog küzdeni a nemzeti érdekekért. A

„Nemzeti Ujság“ felelős szerkesztője Günther Antal dr., helyettes szerkesztője Szeredai Leo, a kiket a magyar
sajtó legkipróbáltabb, legkiválóbb munkásai támogatnak. A

„Nemzeti Ujság“ előre is felhívja a közönség figyelmét kitünő vezércikkeire, melyeket többek közt Apponyi Albert
gróf, Horánszky Nándor, Kovács Albert, Hódossy Imre, Bartha Miklós, Bolgár Ferenc,
Benedek Elek, Hock János, Acsády Ignác dr. stb. írják. Ugyanily kiváló erők szerkesztik a

„Nemzeti Ujság“ minden egyes rovatát. Mindjárt az első számban szenzációs regény közlését
kezdi meg a

„Nemzeti Ujság“ mely nagy súlyt fog fektetni arra, hogy gyorsan és megbízhatóan, elfogulatlanul informálja a kö-
zönséget. Böven fog foglalkozni a

„Nemzeti Ujság“ a vidéki élettel, adni fog bő közgazdasági rovatot, mely hasznos tájékoztatója és tanácsadója
lesz minden üzletembernek és gazdának. Lesz a lapnak állandó divatrovata, kitünően szerkesztett

„Nemzeti Ujság“ egészségügyi és jogügyi rovata. A szerkesztői üzenetek rovatában díjtalanul és azonnal ad felvilágosítást a
egész évre minden olvasójának, minden kérdésben. A lapnak az ország minden legkisebb helyén van
levelezője, de a mellett külön levelezőket tart a világ minden nagy városában, úgy, hogy a

„Nemzeti Ujság“ a leggyorsabb és legmegbízhatóbban fog közölhetni minden hirt. A

„Nemzeti Ujság“ a kormány tulkapásainak szigorú ellenőre, s a magyar nép szabadságának hű szószólója,
az igazi egyenlőségnek lelkes harcosa lesz. A

„NEMZETI UJSÁG“ egyúttal a legolcsóbb napilap is.

Előfizetési ára:

egész évre	14 frt — kr.	negyed évre	3 frt 50 kr.
fél évre	7 frt — kr.	egy hónapra	1 frt 29 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., Vidéken 5 kr. — Kapható minden hirdapalárusítónál.

Most belépő előfizetők június 17-étől július 1-éig, tehát egy félhónapon át ingyen kapják a lapot.
Mutatványszámokat készségesen küld a kiadóhivatal.

„Nemzeti Ujság“ szerkesztősége
Budapest, Petőfi-utca 16,
(az Andrási-ut és Petőfi-utca sarkán.)

„Nemzeti Ujság“ kiadóhivatala
Budapest, VI. ker. nagymező-utca 25.